

תדריר

(המשך מעמוד 29)

תמשת בהמון סממנים שצריכים להיות הור מוריסטיים. יש לה המון כרטיסי-ביקור, וי כשמישהו, למשל, רוצה ללמוד לרקוד, היא מוציאה לו כרטיס: "דולי לוי, מלמדת ריקוד דים". מישהו שמן מזמן לה, היא מייך מגישה כרטיס: "דולי לוי, מורידה משקל תוך שלושה ימים". וכך, מצחיק.

הסיבוכים הקומיים של העלילה אינם די קומיים, שני העובדים של העשיר הקמצן, הבורחים מעבודתם כדי לבלות בניו-יורק, והנפגשים בכל פינה עם המעביד שלהם, ממנו הם בורחים. העובדה שהם נאלצים להומין למסעדה מפוארת שתי נערות החוש בות אותם לעשירים גדולים, בשעה שאין להם פרוטה בכיס, הפגישה של העשיר עם השמנה המסורפת, שדולי שידכה לו בכונה, כדי שיקבל בשמחה את כלתו האמיתית, את דולי — כל זה מעייף יותר מאשר מצחיק.

אבל זה לא חשוב, משום שזהו מחזמר, ובמחזמר יש גיבורים חשובים מן העלילה. יש תפאורות מרהיבות, שפע צבעים ותלבושות, ריקודים, עברית מצויינת, והומור שלא היה בטכסט האורגינלי (למשל, מישהו רוצה להגיד צבע ורוד, והוא אומר: "זה ורוד כמו אנגלי שזוף". או דולי, כשהיא מנסה להחזיר למוחו של העשיר הקמצן את הצעת הנשואין שלה והיא אומרת לו: "שקלתי בדעתך").

ובעיקר: חנה מרון, השדכנית העלילה והנמרצת, הממלאת את הבמה בכוח-חיים של בת 17, והחוגגת במחזמר זה הצלחה של כל הקהל משתתף בה בלב שלם.

★ רואים ליצן, המדבר בצורה חרצבת להבות, בהתרגשות רבה, אך מפיו

תערוכות

★ **כזה באן** (גלריה דוגית, תל-אביב) הוא נולד בהונגריה, והיה שם מורה באקדמיה לציור. אחר-כך הוא בא אלינו, והביא לכאן את ציורי הפסטל שלו, הצבעוניים מאוד, המורכבים ממשלשים, מצויינים על נייר צבעוני, ויוצרים רושם של דברים עלי-מציאותיים, מוזרים; ואת ציורי השחור-לבן שלו, בהם דמויות-עירום, שצורתן שונתה וי-עוותה, נראות נוראות ומאיימות.

★ **ניקום סטברובסקים** (גלריה 220) רואים את ציוריו ולא מבינים מדוע הוא פרופסור להיסטוריה באוניברסיטה ביוון, וי לא ישראלי יהודי שנועד בישראל. הוא לא מצייר את אתונה, הוא מצייר את ירושלים, כולה זהובה וקסומה. הוא מקשט את ציוריו בקישוטים מזרחיים. הוא מצייר את דבורה הנביאה, וחיתוכי-העץ המצויינים שלו מלאים אים אותיות אלף-בית עבריות, הנראות כמו סימני קדושה. למה כל זה? משום שהוא נולד לאב יווני ולאם יהודיה, וכשהתגבר,



מרון (עם אמן, יגיל, אביב, שביט) ב"הלו דולי" כוחזיים

לא יוצא אף הגה. רק מפעם לפעם נפלטת איוו מילה: "אבא שלי... חליפה... נק ניק...". במקור, במחזה **איפה אתה ג'וני** (בוסטון), היה כאן סכסס ארוך ומשעמם, גאום אמיתי, אבל בימיו מצויין הפך אותו לפארודיה נפלאה, אותו ואת כל הקטעים האחרים במחזה, שהפך הצגה שוטפת מלאת המצאות, משוחקת ב"מישחק מעולה.

★ עוד מחזה פחות טוב שהפך הצגה מרהיבה אפשר לראות בתיאטרון החיפאי, **בציר המכשפות**, המתאר אדם בודה, העומד מול היססריה המונית והאשמות שוא.

★ גבר שאינו מרים ראשו מן העיתון, אשה זקנה ובודדת, רועדת מהקור שבחוק, מהפחד שבפנים, משוחחת איתו, מדברת ומדברת, מה שעושה את ההצגה החדר (מערכון מתוך חדרים, בימת-השח-קנים) לחייה כל כך גדולה, הוא הבימיו של עודד קוטלר והמישחק של עדנה פלדל, המעמידים ככות לא רגיל את האימה הנוראה והמדבקות, של אשה הבורחת מן העולם ומ-עצמה, ומסגרת בתוך פינה קרה ועליבה, ופוחדת שיבוא מישהו ויקח ממנה את ה-אושר המזויף הזה, שהיא יצרה לעצמה. מישחק מצויין של כל המשתתפים, בעיקר ליאורה ריבלין.

★ כן לא כדאי להחמיץ את הטקסט ה-מבריק של חנוך לוין המספר ב**את, אני והמלחמה הבאה**, על שיכרות-הניצחון של מלחמת ששת-הימים.

חדש!

תינוק בריא הוא תינוק מאושר: הוא נראה טוב, עורו רך, חלק וקורו רעננות, ריחו נעים, כפי שצריך להיות ריחו של תינוק בריא.

קל לך לעשות את תינוקך למאושר. תני לו את אהבתך ותיני, שמן תיני, קרם תיני, אבקת תיני. 2.85 ל"י.

Tinty

למען בריאות תינוקך

דיסקו בעים, חיפה

תגע בעם!

ותראה... אין יותר פנמים ופצעים. כן! אפשר לנעת סוף סוף ואין בכלל פנמים ופצעים. וכל זה בגלל עדורה. כי עדורה הורג חיידקים עמוק עמוק בתוך העור. עדורה ממריץ את מחזור הדם ומחטא ולכן יהיו לחיך, מצחך וסנטרך ללא פגם ועורך בכללותו יחזור להיות חלק וזך. הלאה עצבות... הודות לעדורה. קרם נוזל 3.65 ל"י. סבון 1.70 ל"י.

adORA

קרם, נוזל וסבון אנטיספטיים

...מבחר גדול של תנורים וכיריים מודרניים...
...תנאים מיוחדים לזוגות נישאים ולכוחות הבטחון...
...אספקה מהירה ושירות יעיל

גזדא

יכולים לסמוך

GAS

ROJA

PARIS
BRILLANTINE RICINÉE

ליופי ולבריאות שערותיך

תיאטרון

★ על מחזה כמו **הלו דולי** (אלהמב-רה) צריך לדבר לא במונחים של טוב-ורע, אלא במונחים הצלחה או לא-הצלחה. הלו דולי זו הצלחה, יש שם ריקוד מלצרים ב-מסעדת גני הרמוניה, כוריאוגרפיה מצויינת מתחברת עם מנגינה נעימה (כמעט היחידה בכל המחזמר), ועם הומור, המלצרים מנהלים דו-קרב עם שיפווי ששליק, מסתחרים מאחורי מגשים ענקיים, ופתאום מישהו מר-דע שדולי באה.

דולי השדכנית היתה האורחת האהובה במקום, בזמן שבעל עוד היה חי. המלצרים מתרגשים, מתלחשים, רצים ממקום ל-מקום, מתכוננים, מכניסים את הקהל לצי-פיה, וכשכולם כבר חסרי סבלנות, באולם ועל הבמה, מישהו פתאום צועק: "היא באה. היא באה." וחנה מרון מופיעה למעלה, בקצה המדרגות, ואולם אלהמברה כולו רר-עש ממחאות-כפיים נלהבות. זאת הצלחה. העלילה היא שיגרתית למדי, דולי השד-כנית שקיבלה על עצמה למצוא שידוך לעשיר הקמצן, והחליטה לשרך לו את עצמה, מש-